CONCURSUL NAȚIONAL DE OCUPARE A POSTURILOR DIDACTICE/CATEDRELOR VACANTE/REZERVATE ÎN ÎNVĂŢĂMÂNTUL PREUNIVERSITAR
29 iulie 2020

Probă scrisă

EDUCAȚIE MUZICALĂ SPECIALIZATĂ
ANSAMBLURI VOCALE ȘI INSTRUMENTALE, ARTĂ VOCALĂ (CANTO CLASIC ȘI CANTO POPULAR), MUZICĂ INSTRUMENTALĂ ȘI COREPETIȚIE, STUDII MUZICALE TEORETICE.

Varianta 3

- **Toate subiectele sunt obligatorii. Se acordă 10 puncte din oficiu.**
- **Timpul de lucru efectiv este de 4 ore.**

SUBIECTUL I (30 de puncte)

La pragul dintre secolele XVI-XVII cultura societății din Italia, sub conducerea nobililor Medici arată o preocupare puternica pentru promovarea unui alt gen muzical. Așa apare *dramma per musica* al cărui nucleu se conturează în Florența, în casa contelui Giovanni Bardi ca un „cenaclu" al artei muzicale, al artelor plastice, filozofiei, literaturii. Această *camerata florentină* a constituit punctul de apariție a unui gen sincretic ce a cunoscut o dezvoltare infloritoare nu numai la Florența dar și în Roma, Veneția, Neapoli, apoi Franța, Anglia, Germania. Avand în vedere aserțiunea, realizați un comentariu despre apariția genului în Franța și în Anglia. Aveți în vedere :

- Prezentarea trăsăturilor caracteristice legate de tematica, structura compozițională a genului din fiecare dintre cele două țări (Franța și Anglia)
- Menționarea a câte unui reprezentant al genului pentru fiecare țară (Franța și Anglia).

Notă: În vederea notării, se vor lua în considerare și organizarea logică a expunerii, utilizarea limbajului de specialitate.

SUBIECTUL AL II LEA (30 de puncte)

În funcție de perioada istorică, de gândirea și stilul muzical sub care s-au format, variațiunile au fost clasificate în *variațiuni polifone* și *variațiuni omofone.* În acest sens, prezentați variațiunile omofone pe baza următoarelor repere:

1. factori derivați din practicile instrumentiștilor și soliștilor instrumentiști ai secolului al XVIII-lea și chiar al XIX-lea, care au facilitat apariția *variațiunilor* (2 exemple);
2. clasificarea variațiunilor omofone;
3. scurta descriere a fiecărui tip de variațiune;
4. descrierea unei forme variaționale omofone care s-a dezvoltat în perioada clasicismului muzical (denumire, schemă etc)
5. exemplificarea a două lucrări reprezentative din creația variațională aparținând perioadei stilistice de mai sus.

Notă: În vederea notării, se vor lua în considerare și organizarea logică a expunerii, utilizarea limbajului de specialitate.

SUBIECTUL al III-lea (30 de puncte)

În didactica specialității un loc aparte îl ocupă corelarea educației muzicale specializate cu mijloace de expresie ale altor discipline precum literatura, educaţie plastică, istoria, geografia, religia etc. În acest sens, selectați una dintre disciplinele enumerate și realizați un eseu în care să prezentați

modalitatea prin care folosiți mijloacele de expresie ale disciplinei selectate, având ca scop educarea sensibilității artistice a dezvoltării capacității de selectare a valorilor culturale și a gustului estetic în vederea dezvoltării personalității viitorului muzician. Exemplificați din practica personală.

Notă: În vederea notării, se vor lua în considerare și organizarea logică a expunerii, utilizarea limbajului de specialitate.